

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 7C/22/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510206879
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Mikláňková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3510206879.7

Uznesenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v právnej veci navrhovateľky: Mgr. U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, M., zastúpená JUDr. Ondrejom Tóthom, advokátom so sídlom v Komárne, Dunajské nábrežie 14, proti odporcovi: DAVER, spol. s r.o., Kmeťova 1282/12, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 34 149 431, zastúpeného JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátom so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Jilemnického 27, o zaplatenie 1.622,19 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd schvaľuje zmier toho znenia:

I. Odporca sa zaväzuje zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 1.000,- Eur do 30 dní od právoplatnosti schváleného súdneho zmiaru.

II. Odporca sa zaväzuje zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 1.062,46 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Ondreja Tótha, advokáta so sídlom Komárno, Dunajské nábrežie 14, P.O.Box 22 do 30 dní od právoplatnosti schváleného súdneho zmiaru.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 25.08.2010 domáhala od odporcu zaplatenia mzdy za mesiac jún 2009 vo výške 497,90 eur, za obdobie od 01.07.2009 do 08.07.2009 vo výške 128,49 eur a odstupné vo výške dvojnásobku priemerného mesačného zárobku navrhovateľky vo výške 995,80 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 497,90 eur od 16.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 128,49 eur od 16.08.2009 do zaplatenia a trovy konania.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 02.04.2012, č.k. 7C22/2011-47 súd pripustil zmenu návrhu nasledovne:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 2.279,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne a to: zo sumy 497,91 eur od 16.05.2009 do zaplatenia, zo sumy 497,91 eur od 16.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 497,91 eur od 16.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 128,49 eur od 16.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 495,80 eur od 16.08.2009 do zaplatenia a trovy konania.

Na pojednávaní konanom dňa 23.01.2013 súd pripustil zmenu návrhu nasledovne:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 2.239,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne a to: zo sumy 497,91 eur od 16.05.2009 do zaplatenia, zo sumy 497,91 eur od 16.06.2009

do zaplata, zo sumy 497,91 eur od 16.07.2009 do zaplata, zo sumy 128,49 eur od 16.08.2009 do zaplata, zo sumy 495,80 eur od 16.08.2009 do zaplata a trovy konania.

Účastníci konania v rámci pojednávania zhodne navrhli, aby súd schválil zmierný nasledovný znenia:

„Odporca sa zaväzuje zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 1.000,- Eur do 30 dní od právoplatnosti schváleného súdneho zmiernu.

Odporca sa zaväzuje zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 1.062,46 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Ondreja Tótha, advokáta so sídlom Komárno, Dunajské nábrežie 14, P.O.Box 22 do 30 dní od právoplatnosti schváleného súdneho zmiernu.“

Podľa § 60 ods. 1,2,3 Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z. v platnom znení, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom. Dohodu o skončení pracovného pomeru zamestnávateľ a zamestnanec uzatvárajú písomne. V dohode musia byť uvedené dôvody skončenia pracovného pomeru, ak to zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z dôvodov organizačných zmien. Jedno vyhotovenie dohody o skončení pracovného pomeru vydá zamestnávateľ zamestnancovi.

Podľa § 76 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo b) alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobú spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu alebo dohodou z tých istých dôvodov, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné v sume najmenej dvojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku. Ak pracovný pomer zamestnanca trval u zamestnávateľa najmenej päť rokov, patrí mu odstupné v sume najmenej trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku.

Podľa § 76 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou alebo dohodou z dôvodov, že zamestnanec nesmie vykonávať prácu pre pracovný úraz, chorobu z povolania alebo pre ohrozenie touto chorobou, alebo ak na pracovisku dosiahol najvyššiu prípustnú expozíciu určenú rozhodnutím príslušného orgánu verejného zdravotníctva, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné v sume najmenej desaťnásobku jeho priemerného mesačného zárobku.

Podľa § 76 ods. 5 Zákonníka práce, odstupné vypláca zamestnávateľ po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne určenom u zamestnávateľa na výplatu mzdy, ak sa zamestnávateľ nedohodne s uvoľňovaným zamestnancom na výplate odstupného inak.

Podľa § 118 ods. 1,2,3 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu. Mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje plnenie poskytované v súvislosti so zamestnaním podľa iných ustanovení tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov, najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady, príspevky zo sociálneho fondu, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca a náhrada za pracovnú pohotovosť. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení. Ako mzda sa posudzuje aj plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu pri príležitosti jeho pracovného výročia alebo životného výročia, ak sa neposkytuje zo zisku po zdanení alebo zo sociálneho fondu.

Podľa § 152 ods. 1,2, 3,4, 5 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný zabezpečovať zamestnancom vo všetkých zmenách stravovanie zodpovedajúce zásadám správnej výživy priamo na pracoviskách alebo v ich blízkosti. Túto povinnosť nemá voči zamestnancom vyslaným na pracovnú cestu, s výnimkou zamestnancov vyslaných na pracovnú cestu, ktorí na svojom pravidelnom pracovisku odpracovali viac ako štyri hodiny. Povinnosť zamestnávateľa ustanovená v prvej vete sa nevzťahuje na zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v zahraničí. Zamestnávateľ zabezpečuje stravovanie podľa

odseku 1 najmä poskytovaním jedného teplého hlavného jedla vrátane vhodného nápoja zamestnancovi v priebehu pracovnej zmeny vo vlastnom stravovacom zariadení, v stravovacom zariadení iného zamestnávateľa alebo zabezpečí stravovanie pre svojich zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, ak ich sprostredkuje u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie poskytovať stravovacie služby. Nárok na poskytnutie stravy má zamestnanec, ktorý v rámci pracovnej zmeny vykonáva prácu viac ako štyri hodiny. Ak pracovná zmena trvá viac ako 11 hodín, zamestnávateľ môže zabezpečiť poskytnutie ďalšieho teplého hlavného jedla. Zamestnávateľ prispieva na stravovanie podľa odseku 2 v sume najmenej 55% ceny jedla, najviac však na každé jedlo do sumy 55% stravného poskytovaného pri pracovnej ceste v trvaní 5 až 12 hodín podľa osobitného predpisu. Okrem toho zamestnávateľ poskytuje príspevok podľa osobitného predpisu. Pri zabezpečovaní stravovania zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, sa cenou jedla rozumie hodnota stravovacej poukážky. Hodnota stravovacej poukážky musí predstavovať najmenej 75% stravného poskytovaného pri pracovnej ceste v trvaní 5 až 12 hodín podľa osobitného predpisu. Zamestnávateľ poskytne zamestnancovi finančný príspevok v sume uvedenej v odseku 3, len ak povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť zamestnancom stravovanie vylučujú podmienky výkonu práce na pracovisku alebo ak zamestnávateľ nemôže zabezpečiť stravovanie podľa odseku 2, alebo ak zamestnanec na základe lekárskeho potvrdenia od špecializovaného lekára zo zdravotných dôvodov nemôže využiť žiadny zo spôsobov stravovania zamestnancov zabezpečených zamestnávateľom.

Podľa § 99 O.s.p. ak to povaha vecí pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmiernom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť. Súd môže odporučiť účastníkom, aby sa pokúsili o zmier mediáciou. Súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiernom, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernom.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 cit. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh zmiernom, ktorý uviedli účastníci konania, je v súlade s citovanými právnymi predpismi, preto ho schválil v plnom rozsahu.

Podľa § 146 ods. 1 písm. b) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie skončilo zmiernom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné.

Účastníci konania na pojednávaní konanom dňa 16.09.2013 uzatvorili zmier v znení, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Nakoľko sa jednalo o konanie, kde povaha vecí pripúšťa skončiť konanie súdnym zmiernom a zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi, súd tento zmier v zmysle citovaných ustanovení schválil. Dohoda účastníkov, v zmysle ktorej navrhovateľka žiadala náhradu trov konania vo výške 1.062,46,- eur je súčasťou uzatvoreného súdneho zmiernom schváleného súdom a je v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. b) O.s.p., ktoré pripúšťa zmiernom dojednať náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.